

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 36. S. Francisci Doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. re, quam operetur, & arborem ex fru-
 A.C. 1220. ctibus cognoscendam esse.

§. XXXVI.

S. Francisci Doctrina.

Sanctus Franciscus interrogatus, an ipse probaretur, quod viri literati, in Ordinem recepti, Sacræ Scripturæ operam darent, probatur, respondit, si modo vacare orationi non omittant, & imitentur Jesum Christum, quem sæpius orasse quam legisse scimus. Si non idcirco S. Scripturam volvant, ut discant, quid dicere debeant, sed ut id, quod didicerunt, & ipsi operentur, & deinde etiam ab aliis perfici curent. Dicebat præterea: Nolo, ut Fratres mei in scientiis & libris exercitentur, sed ut fundamento sanctæ humilitatis, simplicitatis, orationis, & Magistræ nostræ paupertatis nitantur. Aliqui Fratres, alios docendi munus obtinentes, has virtutes negligunt; indeque fiet, ut frustra instructi S. Scripturæ scientia, per quam lumine, devotione, & Dei amore impleri sua opinione debuissent, intus frigidi & vacui maneant. Ita ad primæ vocationis Institutum revocari non poterunt, postquam tempus vivendi secundum Regulam vano & falso studio amiserint. Rursus dicere solebat: Quidam Fratres omne suum tempus ad acqui-

Collat. 15.
opus. to. 3.

Collat. 16.

vendam scientiam impendunt, atque bu-
 militatis obliviscuntur & ab oratione
 cessant. Postquam prædicarunt, si sciant,
 Auditorum suorum non nullos pie fuisse
 commotos, successu superbiunt & in-
 stantur, ignari, Deum hanc gratiam præ-
 cibus & lacrymis aliorum Fratrum
 pauperum, humilium, & simplicium, tam-
 etsi id ipsi non noverint, concessisse.

Quadam die S. Franciscus cum Fra-
 tre Leone commeans, cum de vero &
 sincero virorum Religiosorum gaudio
 confabularentur, & quid sentiret Leo
 exposuisset, dixit: *Etiamsi Fratres Mi-*
nores exemplum virtutis & probitatis
per totum terrarum orbem spargerent,
neutiquam tamen in eo perfectum gau-
dium situm est. Quamvis Dæmones e-
jicerent, surdos, cæcosque sanarent, &
mortuos excitarent. Quamvis eis datum
esset donum omnium linguarum & scien-
tiarum, quamvis gratiam Prophetiæ
accepissent, & uniuscujusque conscientia
arcana cognoscerent. Quamvis tanta
valerent eloquentiæ vi, ut omnes Infi-
deles converterent, necdum tamen illud,
ex quo perfectum gaudium proficiscitur,
asscuti dici possent. Sed ponamus, nos
ambos a via ad Portiunculam redire, vi-
gentes frigore, pluviis madefactos, lu-
tosos, ita famelicos, ut prope emoriamur,
& fores pulsare, ostiarium autem ira

Sæcul. XIII.
 A. C. 1220.

Opusc. to. I.
 p. 93.
 Vading. an.
 1221. n. 31.

Nn 3 asperum

Sæcul. XIII. *asperum venire & quærere: Qui estis vos? Nos respondere: Duo ex Fratribus vestris sumus, & ipsum reponere: Deperdita face hominum estis, qui, per orbem vagantes, eleemosynas pauperibus destinatas furamini, tumque clauso ostio nos nivibus, vento, imbribus exposita relinquere. Si repulsam imperturbato animo perferimus, & in querelas non effundimur, si in sensu humilitatis & caritatis cogitamus, ostiarium hunc interna nostra penitus cognoscere, eumque Deo sic iubente talia ad nos dixisse, scias, in ista patientia veram viri Religiosi lætitiã esse constitutam.*

Ponamus amplius; nos ostium monasterii iterato contingere, eundemque ostiarium contra importunos erumpere, & colaphis robuste impactis dicere: Ite nequissimi furciferi, ite ad publicum Nosocomium. Qui estis vos? Dixi, hodie in domo nostra non cœnabitis. Nos quidem hæc patienter tolerare, & totamente ac sincera caritate ei ignoscere. Sed fame, frigore, & incumbente nocte pressos tertio ad januam strepitum excitare, clamare, & cum fletu rogare, ut aperiat. Ipsum vero multo acrius accensum dicere: Vab homines supra omnem modum importunos & insolentes! sed faxo, ut taceant. Tum eum extrere nodoso fuste armatum, nos apprehenso

cucullo tenere, in terram, lutum & nives de-
de. Si hæc omnia lætantes patimur, & memores, nostrum esse opprobria & arumnas Jesu Christi sustinere, discite Frater, in his adversis perfectam inveniri lætitiã. Denique omnium Donorum Spiritus Sancti præcipuum est, se ipsum vincere, atque lubenti animo ignominiosa ex amore Dei pati. Hucusque S. Franciscus.

Sæcul. XIII.
A.C. 1220.

§. XXXVII.

Pœnitentia Interfectorum Episcopi Aniciensis.

Superiore anno exeunte Robertum Meunium Episcopum Aniciensem par-
ricidio sustulerat vir quidam Equestris, nomine Bertrandus de Cares, quem Episcopus ob damna Ecclesiæ illata excommunicaverat. Hunc Antistitem, licet Natalibus clarum, multo illustriorem reddiderant virtutes, præsertim amor puritatis, quam tota vita custodivit, etsi præstantem corporis speciem a natura accepisset. Interfectus est vero vigesima prima Decembris, anno millesimo ducentesimo decimo nono, & populus indignans pastoris sui necem, ac in latronis propinquos furens, eorum arces munitas solo æquavit. At Bertrandus,

Gall. Chron. to. 3. p. 916.
G. Nang. an. 1220.
Chro. Antiss. eod.

Nn 4